

Yhteisomistuksessa hyvä sopimus ratkaisee monia ongelmia

Target Hoss, Pihlajan Aaroni, Hullumies, Le Cannibale, Up-Date Hoss. Siinä muutama kimppaomistuksessa oleva huippuravuri, ja lista jatkuu. Kimppaomistaminen on nykyään yhä suositumpaa. Eikä ihme, sillä ravihevosen omistaminen on kallis harrastus, mutta antaa toisaalta mahtavia elämyksiä. Kimppaomistamisen resepti kuulostaa järkeenkäyville: pienellä panoksella pääsee mukaan laadukkaaseen hevoseen, kulut ja vastuu vähenevät, ja ilo moninkertaistuu. Näin se parhaimmassa tapauksessa meneekin. Yhteisomistukseen liittyy kuitenkin myös riskitekijöitä. Tässäkään asiassa hyvin laaditun sopimuksen merkitystä ei voi liikaa korostaa. Kirjallinen yhteisomistussopimus pelastaa monelta hankaluudelta.

Tämä artikkeli käsittelee ravihevosen kimppaomistamista. Ratsuhevosen kimppaomistus on sekin varteenotettava vaihtoehto ratsastusharrastukseen, mutta vaatii erityispiirteidensä vuoksi kokonaan oman artikkelinsa.

Ravihevosen omistaminen on muuttunut. Hevosenomistajat asuvat yhä useammin kaupungeissa, eivätkä enää valmenna hevosiaan itse, vaan jättävät hevosten päivittäisen hoidon ammattivalmentajien vastuulle. Koko raviurheilun kannalta uusien hevosenomistajien löytäminen on ensiarvoisen tärkeää, sillä ravivalmentajat ovat riippuvaisia valmennukseen tuoduista hevosista, kasvattajat taas hevosten ostajista. Hevosen ammattivalmennuksessa pitäminen on suhteellisen hintavaa, ja hevosen kanssa voi tulla eteen myös muita yllättävän isoja kuluja. Tämä yhtälö tarkoittaa käytännössä sitä, että kilpailevan ravihevosen omistaminen ei enää välttämättä ole mahdollista tavallisille työssäkäyville perheenisille ja -äideille.

Yhteisomistus ratkaisee monta hevosenomistamiseen liittyvää rahahuolta. Parilla tonnilla ei todennäköisesti vielä 75-tason kilpuria saa, mutta jos kymmenen henkeä laittaa pottiin sen 2000 euroa, voidaan hevosta katsella jo aivan eri hintaluokasta. Tonni kuussa hevosen kuluihin lohkaisee tavallisen työntekijän palkasta norsunosan, mutta satanen kuussa ei vielä heilauta perheen taloutta. Eläinlääkärikulujen osuessa kohdalle on helpompi löytää 60 euroa ylimääräistä kuin 600. Ja niin edelleen. Yhteisomistus on hyvä tapa päästä mukaan hevosenomistamisen elämyksiin pienellä pa-

noksella. Se on ratkaisu myös monelle sellaiselle henkilölle, joka ei välttämättä ymmärrä juurikaan hevosen päivittäisestä hoidosta, mutta jota kiinnostaa hevonen hienona eläimenä ja raviurheilun mukanaan tuomat elämykset.

Ei siis ole ihme, että hevosten kimppaomistus kasvattaa suosiotaan koko ajan. On kuitenkin olemassa sekä hyviä, että huonosti toimivia kimppoja. Hyvässä kimpassa hevosenomistamisen ilo moninkertaistuu, huono kimppa taas aiheuttaa lähinnä harmaita hiuksia ja karvaita pettymyksiä. Hyvä kimpanvetäjä ja hyvin tehty yhteisomistussopimus ovat avainasemassa kimpan onnistumisessa. Vaikka sopimus ei estä ongelmia syntymästä, se kuitenkin helpottaa huomattavasti niiden ratkaisemista.

Hyvä sopimus on toimivan kimpan A&O

Kun hevosen omistaa joukko ihmisiä, voidaan omistajien muodostamaa kokonaisuutta kutsua yhtymäksi. Jonkin verran kimppahevosta on myös yritysten nimissä, mutta tässä artikkelissa keskitytään nimenomaan yhtymien omistamiin hevosiin. Tällaisessa lailla säätelemättömässä yhtymässä omistajat voivat yhdessä sopia yhteisomistuksen pelisäännöistä. Ellei sopimusta tehdä, eräis-

tä yhteisomistussuhteista annettu laki (yhteisomistuskilpailulaki) sääntelee tilannetta, jossa kaksi tai useampi henkilö omistaa tietyn kohteen yhdessä. Kysymys on niin sanotusta jaollisesta yhteisomistuksesta.

Hyvin toimivia kimppoja yhdistääkin karkeasti yksi asia: hyvin tehty kirjallinen sopimus. Suullinen sopimus on yhtä pätevä kuin kirjallinenkin, mutta kirjallinen sopimus on paljon yksiselitteisempi ja helpompi todistaa. Kimppahevosen kohdalla on paljon asioita, joista yhtymää perustettaessa pitää sopia, ja on kaikille helpointa kun asiat on kerralla sovittu paperille kaikkia tyydyttävästi. SHKL:n jäsenet voivat pyytää Keskusliiton toimistolta käyttöönsä yhteisomistussopimus pohjia, joita voi muokata kimpan tarpeisiin soveltuvaksi. Näitä sopimus pohjia saavat käyttöönsä myös ei-jäsenet 20 euron hintaan.

Hyvässä yhteisomistussopimuksessa on otettu huomioon kaikki mahdolliset tilanteet, joita kimppahevosen kanssa voi eteen tulla, ja kaikki sovitut asiat on laitettu paperille. Näitä ovat esimerkiksi:

- Yhtymän osakkaat sekä heidän osuuksiensa luku- ja äänimäärät.
- Kuinka yhtymä tarvittaessa puretaan.
- Kuinka yhtymän sääntöjä tarvittaessa muutetaan ja missä käräjäoikeudessa erimielisyydet ratkotaan.
- Kenellä on yhtymän nimenkirjoitus-

oikeus, kuka toimii rahastonhoitajana ja kuka pitää yhteyttä valmentajaan ja muihin kimpan osakkaisiin (yleensä sama henkilö, ns. kimpan vetäjä).

- Miten menot ja tulot jaetaan.
- Varsinaisten kokousten ajankohdat ja niissä päätettävät asiat (yleensä kevät- ja syyskokous).
- Kuinka osuusmaksu suoritetaan.
- Kuinka toimia, jos joku kimpan osakas ei maksa osuusmaksua eräpäivään mennessä.
- Kuinka toimia, jos joku haluaa myydä osuutensa, tai jos osuus myydään yhtymästä erottamisen seurauksena.

Kimpan perustamiskokouksessa allekirjoitetaan yhteisomistussopimus, ja tehdään tarvittaessa peitenimihakemus Suomen Hippokselle. Hevosesta tehdään normaali omistajanvaihdosilmoitus kimpan nimiin. Omistajanvaihdosilmoituksen allekirjoittaa se kimpan jäsen, jolla on nimenkirjoitusoikeus. Omistajanvaihdoksen ja peitenimihakemuksen voi toimittaa Hippokselle yhtäaikaaisesti. Peitenimen rekisteröinti maksaa tällä hetkellä 74 euroa, ja maksu peritään postiennakkona rekisterikortista. Peitenimi on voimassa viisi vuotta, jonka jälkeen sen voi uusia. Uusintamaksu on tällä hetkellä 26 euroa.

Kuten aina hevoskaupoissa, tulee myös yhteisomistukseen tulevasta hevosesta tehdä normaali kauppakirja, jossa yhtymä on hevosen ostajana. Kauppakirjan laatimisesta ja hevoskaupan ongelmista on julkaistu artikkeli Hevosenomistaja -lehdessä 3/08 ja se on luettavissa myös SHKL:n nettisivuilla lehden juttuarkistossa (<http://www.shkl.net/arkisto.php>).

Kimpan perustamiskokouksessa päätetään osuusmaksun suuruus, ja käytännöt sen maksamisesta. Toiset yhtymät keräävät osuusmaksun esim. neljä kertaa vuodessa, toiset kerran kuukaudessa. Osuusmaksun suuruuteen vaikuttaa valmennusmaksun lisäksi se, mihin ennakkomaksullisiin kilpailuihin hevonen maksetaan, kuinka paljon hevosen vakuutus maksaa ja miten muihin juokseviin kuluihin varaudutaan. Usein yhtymät keräävät pientä "puskurirahastoa" esim. yllättävien eläinlääkärikulujen tai muiden rahareikien varalle, jotta rahastonhoitajan ei tarvitse jokaisen pienen laskun tullessa tehdä soittorinkiä ja pyytää osakkaita maksamaan muutamaa euroa kerrallaan.

Luonnollisesti perustamiskokouksessa päätetään myös hevosen tilin perustami-

sesta, valmentajasta ja sijoituspaikasta, sekä tulevien ennakkomaksullisten kilpailujen osallistumismaksujen maksamisesta.

Jatkossa yhtymän kannattaa pitää kaksi varsinaista kokousta vuodessa. Kevätkokouksessa käsitellään yhtymän tiliasiat, eli vahvistetaan tilinpäätös, päätetään kuluvarauksen suuruudesta, päätetään yhtymän voiton tai tappion aiheuttamista toimenpiteistä ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille. Lisäksi kevätkokouksessa valitaan vuosittain yhtymän vastuuhenkilö/edustaja ja tilintarkastaja sekä päätetään hevosen valmentajasta.

Syyskokouksessa taas yleensä päätetään kuluvarauksen ylittävän pääoman jaosta, mahdollisista asianhoitajien palkkioista ja muista kuluista, hevosen vakuuttamisesta, ikäkausikilpailujen osallistumismaksujen maksamisesta, osuusmaksun suuruudesta ja mahdollisten esinepalkintojen arvontamenetelmistä.

Rahastonhoitajan tulee vuosittain tehdä yhtymästä verottajalle ilmoitus, jossa luetteloidaan osuuksia omistavien jäsenten nimet, henkilötunnukset ja yhteystiedot sekä omistusosuudet, ja yhtymän tulot ja menot. Vapaamuotoinen ilmoitus riittää. Tarkempia ohjeita kannattaa pyytää omasta verotoimistosta.

Päätöksissä ratkaisee enemmistön tahto

Jos yhtymän osakkaat eivät ole yksimielisiä hevosta koskevista päätöksistä, ratkaistaan toimintatapa demokraattisesti yksinkertaisella äänten enemmistöllä, elleivät yhteisomistajat ole sopimuksessaan muuta sopineet. Erimielisyyksiä saattaa tulla esimerkiksi valmentajan vaihtamisesta tai ennakkomaksukilpailuihin maksamisesta. Jos äänet menevät tasan, pidetään kiinni siitä sopimuksesta, minkä enemmistö on viimeksi hyväksynyt. Esimerkiksi jos 50% kimpasta haluaa vaihtaa valmentajaa, ja 50% ei, pysyy hevonen vanhan valmentajan valmennuksessa, sillä sen valmentajan enemmistö viimeksi on hyväksynyt.

Tili asioiden hoitoa varten

Raha-asioiden hoitoa varten yhtymälle perustetaan tili. Tilin perustamisoikeus ja -menettely kannattaa kirjata kirjalliseen sopimukseen. Tilin avaamiseen on useita

vaihtoehtoja. – Tili avataan pankissa aina jonkun henkilötunnuksen tai yrityksen tunnuksen alle. Hevoselle ei siis varsinaisesti voi tiliä avata, Minnaliisa Vehkala Hämeenlinnan Seudun Osuuspankista kertoo.

Jos hevosella on vain muutama omistaja (esim. viisi omistajaa tai alle sen) voivat osakkaat avata yhteisen tilin. Tällöin tili avataan kaikkien osakkaiden henkilötunnuksien alle, eli kaikki osakkaat omistavat tilin. Osakkaiden niin halutessa kaikille osakkaille on mahdollista myöntää tiliin laajat käyttöoikeudet, jolloin jokainen näkee tilin ja pystyy vaikka maksamaan laskuja omilla nettipankkitunnuksillaan. Yleensä käyttöoikeus tiliin on kuitenkin vain rahastonhoitajalla ja hänen lisäksi turvallisuussyistä yhdellä tai kahdella muulla henkilöllä. Tässä mallissa lisävaivaa tuo tilin omistussuhteiden muuttaminen jonkun osakkaan halutessa luopua osuudestaan. Myös tilin avaaminen on jonkin verran järjestelyjä vaativaa, sillä kaikkien osakkaiden tulisi käydä tilin avaavassa pankissa tilinavaus allekirjoittamassa – Joissain pankeissa hyväksytään tilinavaukseen myös pöytäkirja, jossa pöytäkirjalla valtuutetaan yksi henkilö avaamaan tili muiden puolesta, Ismo Kovanen huomauttaa. Jos hevosella on useampia omistajia, kannattaa tilin avaukseen kuitenkin harkita muita vaihtoehtoja.

Kaiken kokoisissa kimpoissa paljon käytetty vaihtoehto on se, että yhtymän rahastonhoitajana toimiva henkilö yksinkertaisesti avaa tilin oman henkilötunnuksensa alle. Tämän vaihtoehdon hyötyjä on se, että tilin avaus on hyvin yksinkertaista, ja rahastonhoitaja voi hoitaa hevosen raha-asioita omiensa ohella samoilla nettipankkitunnuksilla. Yhteisomistussopimuksessa kannattaa määritellä rahastonhoitajan velvollisuudeksi esittää osakkaille tilinpäätös vuosikokouksessa. Sopimukseen suositellaan kirjattavaksi myös määräys vuosittaisesta tilintarkastuksesta. Väärinkäytöksen riskit ovat siis hyvin pienet, mikäli kimpapa vaan muuten toimii hyvin ja tilintarkastukset todella suoritetaan.

Riskejä ja hankaluksiakin tässä vaihtoehdossa on. Mikäli rahastonhoitaja haluaa kesken hevosen omistuskauden luopua rahastohoidosta, täytyy hevoselle avata uusi tili ja muistaa ilmoittaa uusi tilinumero eri yhteyksiin. Erittäin pieni, joskin olemassa oleva riski, joka liittyy vain yhden yhtymän osakkaan omistamaan tiliin, on kyseisen henkilön äkillinen sairastuminen tai kuolema. Mikäli ti-

lin omistajalle sattuu jotain, voi hevosen raha-asiat jäädä ainakin hetkeksi aikaa hoitamatta.

Esimerkiksi äkillinen sairastuminen, joka vie tilin omistajan pitkäksi aikaa sairaalaan, on tilanne, joka kannattaa ainakin miettiä läpi. Jos rahastonhoitaja on avannut tilin kotipankkiinsa, ja käyttää sitä omilla nettipankkitunnuksillaan, ei hän varmasti mielellään anna tiliä kenenkään muun henkilön käyttöön, näkyvään tunnuksilla samalla säästö- ja sijoitustili ja asuntolainan määrä. Nettipankkitunnuksetkin ovat henkilökohtaiset, eikä niitä missään tapauksessa saa luovuttaa ulkopuoliselle. Yksi vaihtoehto on tietysti avata tili pankkiin, jossa tilinavaajalla ei aikaisempia tilejä ole; näin hevosen tiliin saa omat tunnuks, jotka pysyvät erossa henkilökohtaisesta pankkiasioinnista. Tässäkin tapauksessa pankkitunnuksia ei kuitenkaan saa luovuttaa ulkopuoliselle.

Rahastonhoitajan äkillinen kuolema mutkistaa tilannetta myös. Jos tili on henkilökohtaisesti rahastonhoitajan nimissä, jää tili perikunnan haltuun, samoin kuin kuolleen osakkaan osuus hevosesta. Tällöin on tärkeää voida sopimuksella osoittaa, että tilin rahat eivät olleet vainajan henkilökohtaista omaisuutta, vaan perikunnalle kuuluu ainoastaan vainajan omistusosuuden mukainen osa. Ongelmia on odotettavissa etenkin

silloin, mikäli vainajan perillinen on alaikäinen lapsi. Tällaisessa tapauksessa lapselle määrätään edunvalvoja, ja hevosen sekä tilin omistussuhteiden selvittely voi olla hyvin hankalaa jos tilanne paperilla näyttää erilaiselta kuin mikä käytäntö on ollut.

Minnaliisa Vehkala Hämeenlinnan Seudun Osuuspankista kertoo, että kaikkein riskittömin tilivaihtoehto hevoskimpoille on ns. ryhmän yhteistili, jota käytetään esim. koululuokkien luokkaretkivarojen keräystileinä. Tilistä tehdään ryhmän tilinavauspöytäkirja, johon pankilta on saatavissa valmis pohja. Tili on silloin kaikkien yhtymän osakkaiden omistuksessa, ja tilinavauspöytäkirjalla määritellään henkilöt, joilla on tilin käyttöoikeus. – Jos yhtymässä tapahtuu henkilöstömuutoksia, on pankki pidettävä niistä ajan tasalla. Pankissa toimitaan viimeimmän pöytäkirjan mukaan, jos muuta tietoa ei ole toimitettu, Vehkala painottaa. Tilisopimusta on ylläpidettävä yhtymän puolelta, jotta käytänteet toimisivat moitteettomasti. Pankille on toimitettava kerran vuodessa kokouspöytäkirja, josta selviää henkilöt, joilla tilinkäyttöoikeus on.

Ryhmän tilinavauspöytäkirjan hankaluutena on se, että jokaisen tilinomis-

tajan on käytävä pankissa tunnistautumassa ennen tilin avausta. – Omasta pankista kannattaa kysyä neuvoa tilin avaukseen, Vehkala vinkkaa. – Jokainen pankki toimii omalla hyväksi katsomallaan tavalla, joten yleispäteviä ohjeita on mahdotonta antaa.

Osuudesta luopuminen

Ihmisten elämäntilanteet vaihtelevat, ja joskus tulee eteen osakkuudesta luopuminen kesken kaiken. Yhteisomistussopimukseen on erittäin tärkeää kirjata tarkasti kuinka menetellä, jos ja kun joku kimpan jäsenistä haluaa luopua osuudestaan. Yleensä kimpan muille osakkaille tarjotaan sopimuksessa etuosto-oikeutta samaan markkinahintaan, kuin mitä ulkopuolinen taho hevosesta maksaisi, mutta tämä täytyy kirjata sopimukseen. Ellei kukaan osakkaista halua käyttää luovustusoikeuttaan, voidaan osuus myydä ulkopuoliselle. Käytännössä tässä toimitaan seuraavasti: osuutta tarjotaan myyntiin ulkopuolisille ja pyydetään osuudesta kirjallinen tarjous. Tarjouksen saamisen jälkeen osuutta tarjotaan tarjouksen hintaan myytäväksi kimpan sisällä, ja kimpan osakkaista kuka tahan-

Omistajatalli Target In Mind Stablen riemua Target Hossin derbyvoiton jälkeen vuonna 2009. Kuva: Hippola / Irina Keinänen

*Hullumies, valmentaja Seppo Sarkola ja Talli Hullumiehen takaa löytyvät omistajat juhlivat Suur-Hollola-voittoa vuonna 2009.
Kuva: Hippola/Irina Keinänen*

sa voi lunastaa osuuden tietyn ennalta määrätyn ajan sisään (esim. viikko). Jos kukaan osakkaista ei halua ostaa osuutta, myydään osuus ulkopuoliselle tarjoajalle. Myyjän täytyy selittää ulkopuoliselle ostajalle yhteisomistussopimuksen sisältö ja kimpan käytänteet, sillä ostaja sitoutuu sopimukseen ostaessaan osuuden yhtymästä. Epäselvyyksien välttämiseksi myös uuden osakkaan allekirjoitus on hyvä ottaa yhteisomistussopimukseen. Samoin täytyy muistaa tarvittaessa ilmoittaa pankille ja Suomen Hippokseen hevosen vaihtuneista omistajuussuhteista.

Hevosen arvo saattaa nousta tai laskea ajan kuluessa, joten osuuden myynnistä ei välttämättä saa samaa rahaa takaisin, minkä siihen on aiemmin sijoittanut. Toisaalta jos hevosen arvo nousee kilpailusuoritusten perusteella, eivät muut kimpan jäsenet voi olettaa ostavansa osuutta pois samaan (halvempaan) hintaan kuin minkä ovat osuuksista maksaneet kimpan perustamisen yhteydessä. Hevosen markkina-arvon määrittäminen on käytännössä hankalaa, mutta kirjallinen tarjous yhtymän ulkopuoliselta jäseneltä on hyvä mittari.

Jos hevosen tilille on kertynyt palkintorahoja tai sinne on kerätty "puskurirahastoa" pahan päivän varalle, kuuluu myyjälle osakkaalle toki omistusosuuden mukainen osa rahoista. Tiliin ei kuitenkaan välttämättä kannata kajota, koska siinä tapauksessa osuuden ostajan olisi laitettava tilille välittömästi puuttuvan osuuden mukainen summa. Yksinkertaisempaa onkin, että osuuden myyjä myy osuutensa ja osuuteen sisältyvät rahavarat ostajalle tiettyyn kokonaishintaan. Kauppakirjaan tulee merkitä, minkä suuruinen osuus hevosesta kauppaan sisältyy. Kauppakirjaan tulee lisäksi tarkasti erotella, mikä osuus kauppasummasta kattaa hevosen arvon, ja mikä tilillä olevien rahojen arvon. Epäselvyyksien välttämiseksi kauppakirjaan voi liittää vaikkapa kopion yhtymän tilin tiliotteesta, josta ilmenee tilin kokonaissaldo. Myyjän on hyvä myös muistaa merkitä kauppakirjaan koska osuusmaksu tulee maksaa, mikä se on suuruudeltaan ja niin edelleen.

Jos osuuden omistaja kuolee, siirtyy hänen osuutensa perillisille. Tällaisessa tapauksessa tulee kimpan vetäjän ottaa yhteyttä vainajan perillisiin, ja selvittää hevosen kulut sekä yhtymän käytänteet mm. osuusmaksun maksuaikataulusta. Perilliset voivat halutessaan jäädä osaksi yhtymää. Jos perilliset

eivät ole hevosihmisiä ja haluavat luopua osuudestaan, on kimpanvetäjän hyvän taivan mukaista auttaa osuuden myynnissä.

Osakkaan erottaminen

Sopimukseen kannattaa tarkasti kirjata, kuinka toimitaan, mikäli joku osakas jättää maksunsa maksamatta. Jos yksi ei hoida asioitaan, joutuvat muut maksumiehiksi. Asia kannattaa hoitaa nopeasti, ennen kuin velka kasvaa ylitsepääsemättömäksi. Osakkaalle tulee ilmoittaa maksun viivästymisestä seuraavista toimista todisteellisesti. Sopimukseen voi kirjata esimerkiksi, että yhtymän edustaja ilmoittaa osuusmaksun maksamatta jättäneelle osapuolelle kirjatulla kirjeellä, että hänet tullaan erottamaan yhtymästä, ellei osuusmaksua lisätyä mahdollisella sakkomaksulla ole suoritettu seuraavan kuukauden loppuun mennessä.

Jos maksu tulee ajoissa, jatketaan kuten ennenkin. Jos osuusmaksu jää edelleen maksamatta ja osakas pitää erottaa yhtymästä, tarjotaan osuutta ostettavaksi ensin yhtymän muille jäsenille. Korkein tarjous voittaa. Mikäli yhtymän osakkaat eivät tee tarjousta, tarjotaan osuutta seuraavaksi yhtymän ulkopuolisille. Saadusta myyntihinnasta vähennetään myyntikustannukset ja yhtymän saatavat (sakko- ja viivästyskorkoineen), ja tämän jälkeen mahdollinen ylijäämä tilitetään erotelle osakkaalle.

Hyvän ja huonon kimpan erot tiivistyvät vetäjään

Kimpan toimivuus riippuu hyvin paljon kimpan vetäjästä. Hyvässä kimpassa on aktiivinen vetäjä, joka tiedottaa hevosen asioista muille yhtymän osakkaille, hoitaa tiliasiat esimerkillisesti ja kutsuu yhtymän kokoukset koolle säännöllisesti. Kimpat saattavat järjestää keskenään retkiä seuraamaan hevosen juoksua, pikkujouluja tai saunailtoja, miten vaan osakkaat haluavat keskenään toimia. Mikään pakko ei yhteistoimintaa tietenkään ole järjestää. Yksi yleisimmistä ongelmista kimppejen kohdalla on kuitenkin huono tiedotus, joten kimpan vetäjäksi kannattaa joka tapauksessa valita henkilö, jolla on sekä aikaa että halua pitää muut yhtymän osakkaat ajan tasalla hevosen kuulumisista. Valmentajan kannalta hyvä kimpanvetäjä on myös kullannarvoinen, sillä monelle eri omistajalle samojen asioiden raportointi veisi kohtuuttomasti valmentajan työaika. Jouhevinta on, että kimpanvetäjä hoitaa yhteydenpidon valmentajaan, ja raportoi muille osakkaille hevosen kuulumisista esimerkiksi sähköpostitse, nettisivujen kautta tai perinteisemmin puhelimitse.

Jos kimppa on tyytymätön vetäjän toimintaan, kannattaa asiasta mainita reilusti. Kimpan vetäjäkin saattaa olla yhteisomistuksessa mukana ensimmäistä kertaa, eivätkä kaikki käytänteet ole tuttuja. Tarvittaessa osakkaat voivat äänestää seuraavassa kokouksessa jonkun toisen henkilön kimpan vetäjäksi.

Johanna Heinonen

Asiantuntijoina käytetty Minnaliisa Vehkalaa Hämeenlinnan Seudun Osuuspankista sekä Etelä-Savon käräjäoikeuden tuomaria Ismo Kovasta